ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 24—54 & 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

28 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1961

ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΣΤ'-ΑΡΙΘ.ΦΥΛΛΟΥ 5009

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ ΑΠΕΘΕΩΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

Η ΛΑΟΘΑΛΑΣΣΑ ΥΠΕΡΕΒΗ ΤΑΣ 180 ΧΙΛΙΑΔΑΣ

Ἡ Ε.Ρ.Ε. ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας καὶ τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας.—Δὲν εἶναι οὔτε δεξιά, οὔτε κέντρον, οὔτε ἀριστερά. Εἶναι ἡ Ε.Ρ.Ε. τὸ κόμμα τῆς προόδου.—Ἡ συνεργασία τῆς «Ἑνώσεως Κέντρου» δὲν ὑπῆρξε προϊὸν ἐλευθέρας βουλήσεως, ἀλλ' ἐκλογικὴ ἀνάγκη.—Ἡ Ε.Δ.Α. ἀντίπαλος ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους

ΒΑΣΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΔΙΩΞΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΥΤΟΥ

Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΠΕΣΦΡΑΓΙΣΕ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 27. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κ. Καραμανλῆς ὡμίλησεν ἀπόψε πρὸ ἐνθουσιώδους καὶ ὀγκωδεστάτης συγκεντρώσεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ὑπερβαινούσης τὰς 180.000 ἄτομα κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς. Τὸ θέαμα τῆς ἀτοψινῆς συγκεντρώσεως ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου διὰ τὰς Ἀθήνας. Οἱ ἀντικειμενικοὶ παρατηρηταὶ προσθέτουν ὅτι ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις τῶν ὀπαδῶν τῆς ΕΡΕ ὑπῆρξεν ὑπερδιπλασία τῆς συγκεντρώσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἄνευ προηγουμένου μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ὁ κ. Καραμανλῆς κατ' ἐπανάληψιν παρεκάλεσε τοὺς ἀκροατὰς νὰ σταματήσουν τὰς ἐκδηλώσεις των διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ὁμιλήσῃ.

Ὁ τεράστιος χῶρος τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος, αἱ πάροδοι αὐτῆς Σκουλενίου, Ἀριστείδου καὶ αἱ ὁδοὶ Σταδίου, Κορᾶῃ, μέχρι τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου, ἦσαν κατάμεστοι ἐνθουσιῶντος λαοῦ. Ἡ ὁδὸς Σταδίου ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, μέχρι τῆς διασταυρώσεώς της μὲ τὴν ὁδὸν Γ. Σταύρου, ἦτο ἀδιάβατος καὶ ἀσφυκτικῶς ὑπερπλήρης. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρετηρεῖτο καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Κορᾶῃ καὶ εἰς τὸν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου χῶρον.

Ἡ συγκοινωνία εἶχε διακοπῇ ἀπὸ τῆς 3ης ἀπογευματινῆς ὁπότε πυκναὶ μᾶζαι πολιτῶν, ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῶν Ἀθηνῶν, κατηυθύνοντο πρὸς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος. Ἦτο ἡ ὥρα 6 μ. μ. καὶ αἱ ὁδοὶ εἶχον ὑπερκαλυφθῆ.

Τὴν 7.30 μ. μ. ὅτε ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ μεγάρου τῆς πλατείας Κλαυθμῶνος ἐνεφανίσθη ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐδονήθη ἀπὸ μίαν μυριόστομον κραυγήν, ἡ ὁποία ἔδιδε τὴν νίκην εἰς τὴν ΕΡΕ. «Ζήτω ὁ Καραμανλῆς», ἦτο ἡ διάτορος κραυγή, ἡ ὁποία ἐδόνησε τὴν ἀτμοσφαίραν καὶ ἀπετέλεσε τὸ χαιρετιστήριον ἄγγελμα τῆς νίκης διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Κυριακῆς.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἦτο κατασυγκεκινημένος ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἔσειε τεράστια πανὼ μὲ τὰς ἑξῆς ἐπιγραφάς: «Ὁ Καραμανλῆς θὰ κυβερνήσῃ ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὴν Ἑλλάδα», «τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου σπαράσσονται μεταξύ των», «Οὐδέποτε ὁ τόπος εἶδε κυβέρνησιν ἔργων», «ὁ Καραμανλῆς θὰ εἶναι καὶ πάλιν πρωθυπουργός».

Ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης ἀτμοσφαίρας ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Κωνστ. Καραμανλῆς ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαόν

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

«Πολῖται τῶν Ἀθηνῶν!

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ προσέλθετε εἰς τὰς κάλπας διὰ νὰ ἀποφασίσετε καὶ πάλιν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Τὸ δικαίωμα αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν τῆς Δημοκρατίας, εἶναι τὸ μέγα προνόμιον ἑνὸς ἐλευθέρου λαοῦ. Τὸ προνόμιον ὅμως αὐτὸ δημιουργεῖ καὶ ἀντιστοίχους ὑποχρεώσεις.

»Σᾶς ἐπιβάλλει νὰ ψηφίσετε κατὰ τρόπον ἐθνικῶς ὠφέλιμον. Καὶ θὰ ψηφίσετε κατὰ τρόπον ἐθνικῶς ὠφέλιμον, ἐὰν προσέλθετε εἰς τὰς κάλπας, ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ πολιτικὰς προκαταλήψεις καὶ πάθη προσωπικά. Διότι ὅταν ψηφίζετε, δὲν ἀποφασίζετε μόνον περὶ τῆς ἰδικῆς σας τύχης, ἀλλὰ ἀποφασίζετε καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν γειτόνων σας καὶ γενικώτερον περὶ τῆς τύχης τοῦ ἔθνους. Καὶ οὐδείς, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τῆς ψήφου του νὰ βλάπτῃ ἐνσυνειδήτως τὸ ἔθνος.

»Ἀθηναῖοι! Κατὰ τὰς ἐκλογὰς αὐτάς, τρεῖς πολιτικοὶ σχηματισμοὶ θὰ διεκδικήσουν τὴν ψῆφον σας. Ἡ ΕΡΕ, τὰ κόμματα τοῦ λεγομένου Κέντρου καὶ ἡ Ἄκρα Ἀριστερά.

»Γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην σας. Εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς καὶ δυστυχῶς διὰ τοὺς ἀντιπάλους μας. Ἡ ἱστορία δὲ ἑκάστου ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀσφαλέστερον κριτήριον διὰ τὴν ἐκλογήν σας.

»Ἡ ΕΡΕ εἶναι ἕνα νέον κόμμα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε προϊὸν ἱστορικῆς ἀνάγκης. Εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ 1950, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνεζήτει τρόπους νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ παλαιὰ πολιτικὰ σχήματα. Ἡ προώθησις εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἀειμνήστων Πλαστήρα καὶ Παπάγου ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς καὶ τὸ κενόν, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν χρεωκοπίαν τῶν παλαιῶν κομμάτων, ἐκλήθη νὰ τὸ καλύψῃ ἡ ΕΡΕ.

Η ΕΡΕ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

»Οἱ ἀντίπαλοί μας, ὅπως γνωρίζετε, προϋπῆρξαν ἡμῶν καὶ δὲν θὰ ὑπήρχομεν ἡμεῖς, ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν εἶχον ἀποτύχει. Ἡ ΕΡΕ, γεννηθεῖσα ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ ἀνταπεκρίθη, διότι δὲν εἶναι οὔτε δεξιά, οὔτε κέντρον, οὔτε ἀριστερά. Εἶναι τὸ κόμμα τῆς προόδου. Εἶναι τὸ κόμμα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Συγκεντρώνει εἰς τοὺς κόλπους του μὲ θαυμαστὴν ἀναλογίαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ ὁποῖος μοχθεῖ καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει, οὔτε ζητεῖ προνόμια.

»Τὴν προοδευτικότητά του τὴν ἀπέδειξεν ὄχι διὰ λόγων, ὅπως οἱ ἀντίπαλοί του, ἀλλὰ διὰ συγκεκριμένων ἔργων. Ἀπέδειξεν ἐπίσης ὅτι ἔχει ρωμαλέαν συνείδησιν τῶν εὐθηνῶν του ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, μὲ τὴν σταθερὰν προσήλωσίν του εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικά.

ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΜΑΧΟΜΕΝΗΝ

«Ἀντιμετώπισε μὲ ἀποφασιστικότητα τὸν κομμουνισμόν, χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δημοκρατικὴν τάσιν. Διότι ἀντιλαμβάνεται τὴν δημοκρατίαν ὄχι παράλυτον, ἀλλὰ μαχομένην, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνονται σήμερον ὅλοι οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ζοῦν ἐλεύθεροι καὶ ἀρνοῦνται νὰ παραδώσουν τὴν χώραν των ἀνυπεράσπιστον εἰς τὸν ὁλοκληρωτισμόν. Τέλος ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι κόμμα πειθαρχημένον, μὲ ἕνα ὁδηγὸν καὶ συγκεκριμένον πρόγραμμα. Καὶ προπαντὸς ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι καὶ δημιουργικόν.

»Ἐκάλυψε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας θετίας τὴν ζωὴν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, μὲ τὰς ἱστορικὰς πραγματοποιήσεις του.

»Καὶ ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὰ κόμματα τοῦ λεγομένου Κέντρου. Δέκα ἐν ὅλῳ πολιτικοί, μερικοὶ μὲν ἡγέται ἰσχυροὶ καὶ οἱ περισσότεροι αὐτοχειροτόνητοι, συνέπηξαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου μίαν κοινοπραξίαν καὶ διεκδικοῦν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ κυβερνήσουν τὴν χώραν. Ἡ προέλευσις τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἐπιτρέπει εἰς τὴν κοινοπραξίαν νὰ καλύπτῃ ὅλον τὸν χῶρον τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, ἀπὸ τὴν ἄκραν δεξιὰν μέχρι τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

»Ἔχουν μεταξύ των προγραμματικὰς καὶ ἰδεολογικὰς διαφορὰς ἐξ ἴσου σοβαρὰς μὲ τὰς προσωπικὰς τοιαύτας. Θὰ ἐνθυμεῖσθε τὰς ὕβρεις καὶ τοὺς βαρεῖς χαρακτηρισμούς, τοὺς ὁποίους μέχρι καὶ πρότινος ἀντήλλασσον μεταξύ των, ὅπως θὰ ἐνθυμεῖσθε καὶ πῶς συμπεριεφέροντο πρὸς ἀλλήλους καὶ ὅταν συνεχωνεύοντο καὶ ὅταν συγκυβερνοῦσαν. Ἠμπορῶ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι μισοῦνται μεταξύ των περισσότερον ἀπὸ ὅσον μισοῦν τὸν ὁμιλοῦντα.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

»Ἡ συνεργασία των συνεπῶς δὲν ὑπῆρξε προϊὸν ἐλευθέρας βουλήσεως, ἀλλὰ ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα ἐκλογικῆς ἀνάγκης. Τὸ ἐπιχείρημά των, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἐξουσία θὰ τοὺς ἑνώσῃ, εἶναι συγκινητικόν, διότι μαρτυρεῖ εἰς ποῖον ὕψος ἀλτρουϊσμοῦ ἔχουν φθάσει οἱ συγκροτήσαντες τὴν Ἕνωσιν. Ταυτοχρόνως ὅμως δίδει καὶ τὴς εἰκόνα τῆς τραγικῆς διαλύσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ ὅταν ὁ λαὸς τοὺς ἀρνηθῇ, ὅπως καὶ θὰ τοὺς ἀρνηθῇ, τὴν ἐξουσίαν.

»Πέραν ὅμως τῆς ἀποτυχίας, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ πέραν τῆς ἀνομοιογενείας των, ἡ ὁποία τὰ καθιστᾶ ἀνίκανα νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν κυβέρνησιν, τὰ κόμματα τοῦ λεγομένου Κέντρου βαρύνονται μὲ τὴν τεραστίαν εὐθύνην τῆς πολιτικῆς συμπράξεως κατὰ τὸ παρελθὸν μὲ τὸν κομμουνισμόν, ὁ ὁποῖος τόσα δεινὰ ἐπροξένησεν εἰς τὴν χώραν. Ἡ σύμπραξις αὕτη, μαρτυροῦσα ἐπικίνδυνον ἰδεολογικὴν ρευστότητα, ἐξήγαγε τὸν κομμουνισμὸν ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσιν καὶ ἐδημιούργησε τὴν παράδοσιν τῆς συνοδοιπορίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τόσον πάσχει ἡ δημοσία μας ζωή. Ὑιοθέτησαν τὰ συνθήματα τῆς ΕΔΑ.

»Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἰδεολογικῆς συγχύσεως, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου, εἶναι ἡ πρόσφατος καὶ ἐπιπολαία υἱοθέτησις τῶν συνθημάτων τῆς ΕΔΑ περὶ τρομοκρατίας καὶ αὐτοαμύνης, συνθήματα τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουν τὰς τραγικὰς ἡμέρας τῆς πρόπαρασκευῆς τοῦ συμμοριτοπολέμου.

»Ἀνεξαρτήτως ὅμως ὅλων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς γνωστὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου, ὑπάρχει καὶ ἡ ἀριθμητικὴ ἀδυναμία τ.υ. Γνωρίζουν καὶ τὰ ἴδια, ὅτι δὲν δύνανται νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν κυβέρνησιν, ἀγωνίζονται ὅμως νὰ φαλκιδεύσουν τὴν δύναμιν τῆς ΕΡΕ διὰ νὰ δημιουργήσουν τὴν ἀνάγκην τῆς συμμαχικῆς κυβερνήσεως. Γνωρίζετε ὅμως καὶ σεῖς ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅτι αἱ συμμαχικαὶ κυβερνήσεις δὲν εὐδοκιμοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ σταθμίσετε, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ εἰσέλθῃ ἡ χώρα εἰς περιπετείας.

»Καὶ θὰ σᾶς ὁμιλήσω ἤδη περὶ τῆς ΕΔΑ. Τὸ πράττω μὲ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην σελίδα

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΝΩΝ

Κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν τῶν αὐριανῶν ἐκλογῶν, αἰσθανόμεθα ὡς χρέος καὶ ἀνάγκην νὰ ἐπισημάνωμεν πρὸς τοὺς συμπολίτας καὶ τὴν ὠφελιμιστικὴν ἄποψιν καὶ σημασίαν τούτων. Πράττομεν τοῦτο, διότι ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς, ὡς εἶναι φυσικὸν καὶ ὀρθόν, οὐδέποτε οἱ ὑποψήφιοι ὁμιλοῦν. Αἰσθάνονται ὅτι εἶναι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, κατὰ τὴν σχετικὴν συνταγματικὴν διάταξιν, καὶ οἱονεὶ κατὰ συσταλτικὴν ἑρμηνείαν ἀντιπρόσωποι οὐχὶ τῆς πόλεως ἢ ἐπαρχίας, ἐξ ἧς προέρχονται, ἀλλ' ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ, οὗ τινος τὴν ἕδραν διεκδικοῦν. Ἀλλ' ὁ λαὸς ὀφείλει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ σκέπτεται τὰς ἐκλογὰς καὶ ἀπὸ τῆς στενῆς ὠφελιμιστικῆς ἀπόψεως. Ἔχει εἰδικὰς ἀνάγκας, ἔχει ἐπιθυμίας, ποθεῖ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν ἰδικῶν του «κοινῶν».

Εἰς τὴν δίνην τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ νομοῦ καὶ τὴν πληθὺν τῶν προσωπικῶν αἰτημάτων θὰ ἀναζητήσῃ τὸν εἰδικὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκπρόσωπόν του, τὸν βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας του. Μὲ αὐτὸν μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἀκόπως καὶ ἀνέτως καὶ εἰς αὐτόν, λόγῳ τοῦ συναισθηματικοῦ δεσμοῦ ποὺ τὸν συνδέει, θὰ ὁμιλήσῃ εὐχερῶς. Ὁ βουλευτὴς ἑτέρας ἐπαρχίας φυσικὸν εἶναι καὶ νὰ ἀγνοῇ τὰς εἰδικὰς θέσεις τῶν γενικωτέρων αἰτημάτων μιᾶς ἐπαρχίας καὶ τὰς εἰδικὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς τελεῖ ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον πιέζεται ἀπὸ κάποιο προσωπικὸν θέμα.

Πέραν δὲ τούτου θὰ πρέπει κατὰ τὰς ἐκλογὰς νὰ πρυτανεύσῃ αἴσθημα ἀποφυγῆς τῆς ἀτυχίας τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἐκ τῆς ΕΡΕ ἐξελέγετο μόνον εἰς Πατρινὸς βουλευτής, ὁ κατὰ πάντα ἄξιος κ. Ἀ. Γεροκωστόπουλος ἐπὶ πέντε (5) ὑποψηφίων καὶ δύο (2) Καλαβρυτινοὶ ἐπὶ ἰσαρίθμων ὑποψηφίων.

Τὸ ἀληθές, τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, εἶναι αὐτονόητον, μὴ χρῆζον περαιτέρω ἀναλύσεως. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς γενικῆς ταύτης γραμμῆς δὲν ἀντέχομεν εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ μὴν ὑποσδείξωμεν μετὰ παρρησίας τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπερψηφίσεως τοῦ κ. Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου.

Ἡ θερμουργὸς καὶ ζωοποιὸς δρᾶσις του, καθ' ἣν περίοδον διηύθυνε τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἔτυχε γενικῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἡ πρωτοπόρος θέσις του εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς πόλεως καὶ ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιάλειπτος παρακολούθησις παντὸς θέματος, γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ καὶ προσωπικοῦ, τὸν ἀνέδειξεν ὡς τὸν στοργικὸν ἀντιλήπτορα τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ.

Αἱ ἐκ τῆς δράσεώς του ταύτης γενικαὶ ἐπιδράσεις ἔσχον εὐμενῆ ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς πόλεως.

Δὲν περιωρίσθη ὅμως εἰς τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ θέματα τοῦ νομοῦ μας καὶ ἰδίᾳ τῆς πόλεώς μας. Μὲ τὸ διπλωματικὸν διαβατήριον ἀνὰ χεῖρας ἐταξίδευε συνεχῶς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης μέχρι τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Ἀφρικῆς χειριζόμενος λεπτότατα καὶ ἄκρως δυσχερῆ ἐθνικὰ θέματα, εἰς οὐδὲν δὲ ἠστόχησεν ἢ ἠτύχησε, κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τῶν ἀνωτάτων διπλωματικῶν κύκλων, μέλος τοῦ ὁποίου ἐγγράφως τὸ ὡμολόγησεν, ὅτι οὐδέποτε ὑπεβλήθη τοιαύτης σημασίας καὶ πληρότητος ἔκθεσι παρ' ἀπεσταλμένου τοῦ Κράτους—προκειμένου περὶ ἐκθέσεως ἐπὶ σοβαροῦ ἐθνικοῦ θέματος.

Ὅταν κάποτε γραφεῖ ἡ διπλωματικὴ ἱστορία τῶν τελευταίων ἐτῶν, οἱ Πατρινοὶ θὰ αἰσθανθοῦν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀχιλλ. Γεροκωστοπούλου ἀνέζησαν οἱ μεγάλοι παλαιοὶ Πατρινοὶ οἰακοστρόφοι τῆς διπλωματικῆς τέχνης.

Ἴσως ξενίσουν ἢ ἐκπλήξουν τινὰς αἱ γραμμαὶ αὗται. Δικαιολογημένως βεβαίως, διότι, ἀτυχῶς ἡ ἠθικὴ προσωπικότης τοῦ Ἀχιλ. Γεροκωστοπούλου πάσχει καὶ φοβούμεθα ἀθεραπεύτως ἀπὸ τὴν νόσον τῆς ὑπερβολικῆς σεμνότητος καὶ τῆς σιωπηλῆς ἐγκαρτερήσεως τῆς ἀναγνωρίσεώς του.

Ποσάκις δὲν τοῦ ἐτονίσαμεν, ὅτι χριστιανικὴ εἶναι ἡ διδαχή: «τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον» Οὗτος ὅμως «οὐκ ἤβουλήθη συνιέναι», μὲ συνέπειαν νὰ ἀγνοῇ ὁ λαός καὶ τὰς στοιχειωδεστέρας τῶν πολιτικῶν του πράξεων καὶ ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν του.

Οἱ Πατρινοὶ καλοῦνται νὰ τιμήσουν τὸν ἄξιον συμπολίτην των. Θὰ τιμήσουν ἔτσι τὴν ἠθικὴν καὶ ἐθνικὴν προσωπικότητά του καὶ θὰ ἀποδείξουν, ὅτι διησθάνθησαν τί προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος, ὅτι γνωρίζουν τί ἐπετέλεσε διὰ τὴν πόλιν των.

Κ. Σ.

ΕΘΝΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ	τοῦ Ἀνδρέου
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ	τοῦ Κωνσταντίνου
ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	τοῦ Δημοκλέους
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	τοῦ Κανέλλου
ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	τοῦ Σταύρου
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΟΛΥΖΩΗΣ	τοῦ Παναγιώτου
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	τοῦ Ξενοφῶντος
ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	τοῦ Βασιλείου
ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	τοῦ Δημητρίου

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ' ΣΕΛΙΔΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΡΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΛΟΥΚΑ Η' 41—56

"Η ΠΙΣΤΙΣ ΣΟΥ!,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστι τῆς αἱμορροούσης γιὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ὁμιλεῖ τὸ αὐριανὸ Εὐαγγέλιο. Πίστις θερμή, ζωντανή, ξελαμπικαρισμένη. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπέτυχε τὴ θαυματουργικὴ θεραπεία της, γι' αὐτὸ καὶ προεβλήθη ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν Κύριον. Τῆς ἄξιζε!... Καὶ γιὰ νὰ ἐπαινεθῇ καὶ γιὰ νὰ γίνῃ παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἀπὸ ὅλες τὶς γενεὲς τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλήθεια. Τί εἴμαστε ἐμεῖς μπροστά της; Τί κι' ἂν κατέχωμε θέσεις καὶ ἀξιώματα καὶ διπλώματα καὶ ὑγεῖαν καὶ πλούτη πολλά, ὅταν ὑστεροῦμε σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο κεφάλαιο ποὺ λέγεται «Πίστις». Εἴμαστε «μηδὲν» μπροστά της καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν εἰποῦμε, ὅτι κάτι τέτοιοι, ἁπλοϊκοὶ καὶ ἀσήμαντοι κατὰ κόσμον, μεγάλοι ὅμως καὶ φωτεινοὶ γιὰ τὴν πίστι τους, θὰ μᾶς καθήσουν στὸ σκαμνὶ τοῦ κριτηρίου καὶ θὰ μείνουμε ἀναπολόγητοι!...

—Μὰ γιατί;... Μήπως ἐμεῖς εἴμαστε ἄπιστοι; Κι' ἐμεῖς πιστεύουμε. Μακάρι, φίλοι μου, νὰ εἴχαμε πίστιν, ὄχι στὰ λόγια βέβαια, ἀλλὰ πραγματικὴν καὶ ζῶσαν, διότι μιὰ τέτοια πίστη ἀποτελεῖ τὸ ἔδαφος ποὺ φυτρώνουν ὅλες οἱ ἀρετές, ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς εὐτυχίας μας, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ ἡ πίστις, γιὰ νὰ εἶναι πραγματική, πρέπει νὰ εἶναι πίστις ἔργων καὶ ὄχι ἁπλῶν λόγων καὶ σχημάτων.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ξεκαθαρίσωμε καλὰ μέσα μας. Ἡ πίστις ποὺ βγαίνει μόνον ἀπὸ τὰ χείλη καὶ ἡ ὁποία περιορίζεται τὸ πολὺ—πολὺ σὲ ὡρισμένα σταυροκοπήματα, σὲ τυπικοὺς ἐκκλησιασμοὺς καὶ σὲ ὡρισμένες ἄλλες ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις εὐσεβειας, δὲν εἶναι πίστις. Μοιάζει μὲ τὰ λουλούδια ποὺ βάζουμε συνήθως στὰ ἀνθοδοχεῖα καὶ τὰ ὁποῖα, παρὰ τὰς περιποιήσεις μας δὲν διατηροῦνται γιὰ πολύ, μαραίνονται καὶ τὰ πετοῦμε. Ἡ πίστις πρέπει νὰ ἔχῃ ρίζες. Νὰ μοιάζῃ σὰν τὸ καλὸ δένδρο, ποὺ ἀντέχει στὶς ἀντιξοότητες καὶ στὶς ἀλλαγὲς τοῦ καιροῦ.

Κι' ὅταν ἀκόμη οἱ βοριάδες τοῦ ρίξουν τὰ φύλλα, αὐτὸ μένει γερὸ καὶ ἀτράνταχτο, καλὰ ριζωμένο, κι' ὅταν ἔρθῃ ὁ καιρός του, βλαστάνει, θάλλει, ἀνθίζει καὶ καρποφορεῖ. Τέτοια πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ Πίστη καὶ ὄχι ἁπλὸ λουλούδι, χωρὶς ρίζες καὶ χωρὶς καρποὺς, ποὺ τὸ βάζομε στὰ «πέτα» καὶ στὰ ἀνθοδοχεῖα μας γιὰ νὰ τὸ πετάξουμε ὕστερα ἀπὸ λίγο ὡς ἄχρηστο. Ἀκριβῶς ἔτσι ἔχουμε καταντήσει τὴν πίστι μας. Καμαρώνουμε νὰ λεγώμαστε χριστιανοὶ καὶ νὰ φαινόμαστε ἄνθρωποι πίστεως. Τὸ θεωροῦμε αὐτό, τιμὴ καὶ στολισμό μας.

Στὸ βάθος ὅμως τί εἴμαστε;... Ποιὰ εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα ζωή μας; Ποία εἶναι ἡ συμπεριφορά μας στὸ σπίτι, στὴ δουλειά μας, στὰ «νιτερέσια» μας;. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ δείξω, τί εἶμαι καὶ τί πιστεύω. Ἂν εἶμαι λοιπὸν πραγματικὸς χριστιανὸς καὶ ἔχω μέσα μου πίστιν πραγματικὴν καὶ θερμήν, πρέπει ἡ ζωή μου σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις της, νὰ εἶναι ζωὴ χριστιανική, δηλαδὴ ἀρωματισμένη μὲ τὸ